

Scénář k rozhlasové reportáži - Zš Felberova, Svitavy

1. Vstup (čte Magdaléna):

Pan Rudolf Jurka strávil své dětství především v Březové nad Svitavou a částečně v Praze.

Již od útlého věku se zajímal o politiku. A později se do politického dění sám aktivně zapojoval.

Pamětník:

„Politika mě značně ovlivňovala život už na základní škole. Kde vzhledem k tomu, co se nějakým způsobem táhlo i za mými rodiči. To znamená oba byli zavřeni, byla tam náboženská otázka, měli jsme příbuzné v zahraničí.“

2. Vstup (čte Magdaléna):

První problémy se začaly objevovat kvůli náboženství. Pan Rudolf byl totiž vychováván v katolické víře.

Pamětník

„Já jsem byl, já jsem byl vychovávanej v podstatě ke křesťanské víře. Hluboce věřící, hluboce věřící mojí babičkou a maminkou. To znamená, že mně tam bylo vtoukáno, že se má mluvit pravda. Už to moc nekorespondovalo s tím režimem, protože jsem něco jinýho viděl a ve skutečnosti něco jinýho se říkalo.“

3. Vstup (čte Magdaléna):

Věřící lidé mohli mít bohužel problémy i ve školách. Ať už se jednalo o šikanu ze strany učitelů nebo to, že se kvůli svému vyznání nemuseli dostat na střední školu.

Pamětník:

„V té době byli i dospělí nějakým způsobem vedení i třeba učitelé, aby tyto lidi zesměšňovali třeba. I když zase na druhou stranu byli učitelé, kteří když to viděli to utrpení toho dítěte, tak se snažili zase to nějakým způsobem kompenzovat. Jo, takže bylo to i otázka toho konkrétního učitele člověka a podobně.“

4. Vstup (čte Magdaléna):

V dobrém vzpomíná na svého strýce, matčina bratra, který na začátku 50. let emigroval do Švédska. Byl skvělý malíř a díky svému nadání Švédsko reprezentoval po celém světě. Když bylo Rudolfovi 16 let, rozhodli se s matkou strýce v roce 1975 navštívit.

Pamětník:

„A díky tomu, že jsme uplatili jednoho človíčka, který rozhodoval, kdo se ven dostane a kdo se nedostane, tak mě a maminku jako polovinu rodiny pustili do Švédska. A já jsem tam strávil prázdniny.“

5. Vstup (čte Magdaléna):

Během měsíčního pobytu ve Švédsku Rudolf zjistil, jak moc velký rozdíl je mezi životem tam a u nás v tehdejší Československu.

Pamětník:

„Byla tam naprostá svoboda a třeba bylo zajímavý, že učitelé, třeba s těmi žáky, protože sestřenice byla o něco starší, jak já, tak diskutovali o veškerej tak jak my tady diskutujeme teď, tak oni diskutovali s těma žákama, což my jsme absolutně neznali. Tady bylo všechno prakticky nějakým způsobem sešponovaný do škatulek. A tam byla, byla svoboda nejen ekonomická, ale i politická.“

6. Vstup (čte Magdaléna):

Jenže kvůli tomu, že se strýc rozhodl emigrovat, se rodina dostala do problémů a maminka Marie se dostala v roce 1952 do vězení.

Pamětník:

„A takže on ten režim, když nemohl na toho jejího bratra, tak ji zavřel na 18 měsíců. Půl roku byla dennodenně mlácená při výsleších byla vyslýchána i s anglickými letci v té době. A potom byla půl roku na samotce a půl roku byla mezi těžkými zločinci sama.“

7. Vstup (čte Magdaléna):

Vězení se nevyhnul ani jeho tatínek, který si v 50. letech za mřížemi odseděl půl roku.

Pamětník:

„Mého tatínka zatkli z toho důvodu, že on odmítl jít na vojnu.“

8. Vstup (čte Magdaléna):

Postupem času se Rudolf Jurka rozhodl, že by chtěl emigrovat. Nakonec ho ale jeho matka přesvědčila, aby kvůli ní zůstal. Zůstal tedy v Československu, ale s režimem se smiřoval těžko. Snažil se alespoň dostat k zakázané literatuře, kterou dál přepisoval na stroji. Mimo jiné i text Charty 77. V průběhu sametové revoluce v roce 1989 se zúčastnil demonstrací v Praze a zapojil se do organizace protestů i ve Svitavách..

„Já jsem se toho také hodně účastnil, hned od začátku. To znamená, že tady jsme zakládali s několika přáteli Občanské fórum. Byly to změny který jsme jednak očekávali, který jsem se snažili co nejpochtivěji prosazovat, snažili jsme se vysvětlovat lidem, protože ne všichni ty změny chápali. Byla to doba hodně hektická, bylo nám ze začátku hodně vyhrožováno, ale to nás nemohlo zastavit.“

S pádem režimu se mu otevřela možnost soukromě podnikat, ale o politické dění se aktivně zajímá dál.